

Zákon ze dne 1. dubna 1921, č. 155, kterým se mění ustanovení §u 1154 b) obč. zákoníka.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně: — — —

§ 1. § 1154 b) obč. zák. ve znění cis. nařízení z 19. března 1916, čís. 69 ř. z., mění se a bude napříště zníti takto:

Zaměstnanci přísluší po čtrnáctidenním zaměstnání nárok na mzdu nejvýše týdenní i tenkrát, když z důležité příčiny, týkající se jeho osoby, nemohl vykonávati práci nebo službu, pokud si toho nepřivodil úmyslně nebo hrubou nedbalostí.

Nemůže-li zaměstnanec vykonávati práci nebo službu proto, že onemocněl anebo že utrpěl úraz, přísluší mu místo mzdy uvedené v odstavci 1. až v třetím a čtvrtém týdnu nemoci po 10% jeho mzdy, v pátém a šestém týdnu nemoci po 20% mzdy, v sedmém a osmém týdnu nemoci po 30% mzdy.

Ustanovení předchozích odstavců netýkají se těch ustanovení kolektivních smluv nebo pracovních — (služebních) — řádů již platných, která jsou pro dělníky příznivější.

Požítky uvedené v odstavci druhém platí pro dobu tamtéž uvedenou také tehdy, když zaměstnanec byl propuštěn, protože trvala nezaviněná nezpůsobilost ku práci přes čtyři neděle (§ 82 h živnostenského řádu).

§ 2. § 1164 obč. zák. ve znění cis. nař. z 19. března 1916, č. 69 ř. z. se pozměňuje takto:

Práva zaměstnance plynoucí z ustanovení §§ 1154, odst. 3., 1154 b), 1156—1159 b), 1160 a), 1162—1163, nemohou býti pracovní smlouvou ani zrušena, ani omezena.

§ 3. Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministrům spravedlnosti a sociální péče se ukládá, aby tento zákon provedli.

(Sb. z. a n. z 21. dubna 1921, část 36.)

Sociální pojištění.

Zákon z 18. března 1921, č. 130, kterým se upravují zaopatřovací požitky bývalých zaměstnanců na velkém majetku pozemkovém.

(Sb. z. a n. z 5. dubna 1921, část 31.)

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 30. března 1921 č. 132. o drahotních přídavcích k důchodům vypláceným na Hlučínsku Všeobecným pensijním ústavem podle § 8 nařízení vlády republiky Československé ze dne 4. května 1920, č. 321 Sb. z. a n.

Na základě zákonů ze dne 30. ledna 1920, č. 76 Sb. z. a n., a ze dne 15. dubna 1920, č. 337 Sb. z. a n., nařizuje se toto:

§ 1. K důchodům Všeobecným pensijním ústavem podle § 8 nařízení vlády republiky Československé ze dne 4. května 1920, č. 321 Sb. z. a n., na Filučínsku vypláceným jest na dobu od 1. ledna 1921 vyplácti přídavek, a to k důchodu invalidnímu a starobnímu v částce 50 Kč měsíčně k důchodu vdovskému v částce 25 Kč měsíčně a k důchodu sirotčímu v částce 15 Kč měsíčně. Přídavek jest splatný měsíčně předem současně s důchodem.

§ 2. Přídavky stanovené v § 1, na něž jest započítati přídavky vyplácené dosud dle předpisů říšsko-německých ve výměře stanovené před 1. lednem 1920, vyplácí Všeobecný pensijní ústav na účet československého státu.

§ 3. Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Provedením jeho pověřuje se ministr sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

(Sb. z. a n. z 5. dubna 1921, část 32.)

Nařízení z 13. května 1921, č. 189, kterým se provádí zákon z 18. března 1921, č. 130, o úpravě zaopatřovacích požitků bývalých zaměstnanců na velkém majetku pozemkovém.

(Sb. z. a n. z 21. května 1921, část 45.)

Sprostředkování práce a podpory nezaměstnaných.

Výnos ministerstva sociální péče, č. j. 11.483 E—1921 ze dne 28. května 1921, o přiznávání podpor v nezaměstnanosti demobilisovaným legionářům.

Ministerstvo sociální péče znovu uvádí na paměť všem politickým úřadům I. instance zdejší oběžník ze dne 17. listopadu 1920 č. 18351/E, podle něhož jest možno přiznávat podpory v nezaměstnanosti demobilisovaným legionářům jsoucím bez zaměstnání i v těch okresech, kde výplata podpor v nezaměstnanosti jest úplně neb částečně zastavena, po dobu 12ti týdnů ode dne přihlášky o podporu v nezaměstnanosti.

Jestliže nepodařilo se během 12ti týdnů podporovaného legionáře umístiti, budiž sem v jednotlivých případech okresní politickou správou podán návrh na případné zmocnění k další výplatě podpor v nezaměstnanosti.

Současně vybízejí se výše uvedené úřady, aby v dohodě se sprostředkovatelnami práce vycházely legionářům práci hledajícím při opatření zaměstnání co nejvíce vstříc.

Nezaměstnaným legionářům jest pokud možno přiznávat podporu v nezaměstnanosti ve výši nemocenského podle mzdy oněch dělníků, kteří nyní v témž místě a témž pracovním oboru jsou zaměstnání, takže ve většině případů osobní podpora pro svobodného legionáře bude obnášeti 6 K denně.

Konečně vybízejí se příslušné úřady, aby ve věcech podpor v nezaměstnanosti pro legionáře postupovaly s největším urychlením.